

Christian Rasmussen: Jeg vil for saa vidt takke den højtærede Forsvarsminister, som han kunde gaa ind paa den Tanke, der ligger til Grund for vore Ændringsforslag Nr. 7 og 9. Man vil derved i nogen Grad hjælpe de Mennesker, her tænkes paa, idet de, da de som Regel have en Tjenestetid paa 10—14 Aar paa et af Hærens Værksteder, inden de komme ind i disse Stillinger, ville kunne tage 2 à 3 Alderstillæg med sig og derved faktisk faa en Begyndelsesløn ikke af 1,020 Kr., som Lovforslaget fastsætter, men af 1,300—1,400 Kr., i visse Tilfælde endog over 1,400 Kr. Det vil selvfølgelig ikke rette saa lidt paa Forholdene for disse Mennesker. Jeg skal i Henhold til Forsvarsministerens Udtalelser tage disse Ændringsforslag Nr. 7 og 9 tilbage, idet jeg saa stoler paa, at vi til tredie Behandling kunne finde en Løsning af Spørgsmaalet.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 7 og 9 paa Udvalgets Liste ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Christian Rasmussen: Jeg vil med det samme spørge den højtærede Minister, der jo mente, at 3die Stykke af Ændringsforslag Nr. 13 ikke var saa heldigt affattet, som det kunde være, om ikke den højtærede Minister og den ærede Ordfører kunde gaa ind paa at skille dette Stykke ud og sætte det som en særlig Paragraf i Loven; det har jo i og for sig ingen egentlig Forbindelse med den øvrige Del af Ændringen, og jeg kan ikke se, at der kan være noget i Vejen for at skille dette Stykke ud. Der er nemlig Mulighed for, at man saa kunde enes om Resten af dette Ændringsforslag. Bestemt tør jeg ikke sige det, men der er i alt Fald nogen Mulighed derfor, og jeg skal henstille, om man ikke kunde gaa dertil; saa bliver der i alt Fald rettet noget paa de Forhold.

Naar den ærede Ordfører mener, at det er kun en ringe Byrde, man lægger paa Væbningsmandskabet, og siger, at det er kun et Par Eftermiddagstimer i 2 Gange 15 Dage, saa er det jo ganske rigtigt — de egentlige Øvelser begynde vist Kl. 5 eller saadan noget lignende —, men for mange af de paagældende er Forholdet jo det, at de maa spille en halv Dag for at kunne komme til Øvelse Kl. 5, derom er ingen Tvivl. Og det er ligeledes saa, at mange af dem maa leje Folk i deres Sted og betale dem af deres egen Lomme, det

er aldeles givet, og det er ogsaa saaledes, som jeg sagde, at enkelte kunne risikere at miste deres Arbejde af den Grund. Det forekommer mig derfor at være ret naturligt, om man ydede dem i alt Fald nogen Erstatning derfor.

Saa vidt jeg hørte rigtigt, udtalte det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) sig vedrørende Orlovspengene til Sekondløjtnanter, og han mente, at det var rart, at man kunde betale — saaledes som Loven forudsætter — for en Maaned ad Gangen, naar man havde Folk, man gerne vilde af med. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det er slet ikke Meningen med Orlovspengene; Orlovspenge skulle de have for god Tjeneste. Men naar man vil have det paa den Maade, at man kan nøjes med at udbetale Orlovspengene med $\frac{1}{12}$ for hver fuld Maanedes Tjeneste af den Grund, at det er Folk, som man gerne vil skille sig af med, saa forstaar jeg det ikke rigtigt, det er mig noget ufatteligt. Det er virkelig for god Tjeneste, de skulle have disse Penge, siges der, men Folk, man skiller sig af med paa den Façon, have vel i al Almindelighed ikke været egnede til Stillingen.

Ja, jeg beklager naturligvis, at man ikke har kunnet gaa med til at yde Væbningsmandskabet den samme Betaling for Arbejdet, som man yder de øvrige værnepligtige; jeg troede, at man nu kunde være kommen til at ligestille dem med de øvrige. Men det ser jo ikke ud til, at det vil ske, og jeg beklager det i meget høj Grad.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal blot sige til det ærede Medlem angaaende hans Bemærkning om Retten til Orlovspenge for god Tjeneste, at en Sekondløjtnant jo godt kan have gjort god Tjeneste i 8 Maaneder, fordi man saa hjemsender ham af den Grund, at man ikke har Brug for ham mere i de andre fire Maaneder. Deri ligger jo ikke, at Manden ikke har gjort god Tjeneste, deri ligger kun, at man ikke har Brug for ham. Det er ret praktisk at have Loven saaledes indrettet, at man ikke behøver at holde Folk inde i en Tid, hvor man ikke har Brug for dem.

Slengerik: Det er blevet omtalt under denne Forhandling, at man burde stille de militære Tjenestemænd paa samme Lønvilkaar som Tjenestemændene i de civile Etater; man har ment, at der burde ingen Forskel være i saa Henseende. Der er